

MARK VAN DER WERF

Mama
is mijn held

UITGEVERIJ PLOEGSMA AMSTERDAM

'MAMA IS MIJN HELT'

De naam van mijn held is...

Toen de 6-jarige Fenna deze vraag tegenkwam op een werkblad, hoefde ze niet lang na te denken. Ze vulde meteen in:

'Mama'

Tja, wie anders? Niemand kan immers aan haar moeder tippen.

Want:

'Mijn held kan ook echt ales', schreef Fenna.

Het meisje noteerde een aantal indrukwekkende voorbeelden:

'De wasmeciene doen.' En: 'Kleeren op vouwen.'

Fenna's mama heeft superkrachten, dat is duidelijk!

Over hun moeder raken kinderen (bijna) nooit uitgepraat. Dat blijkt keer op keer uit de 'kinderlogica' die ik al een paar jaar verzamel. Juffen, meesters, vaders én natuurlijk heel veel moeders sturen mij elke dag wel een paar foto's van grappige taalfoutjes, of bijdehante antwoorden van basisschoolleerlingen.

Toen ik mijn alsmaar groeiende collectie nog eens grondig doornam, ontdekte ik dat er één onderwerp is waarover kinderen altijd wel iets te vertellen hebben. Of beter gezegd: één persoon.

Tuurlijk: ook over papa's verklappen leerlingen graag van alles. 'Hij plast soms in de gootsteen', las ik al eens. En bij een topografie-toets stond: 'Mijn vader noemt Amersfoort altijd Anusfoort'.

Broertjes en zusjes zijn minstens zo vaak de klos. Maar mama's maken het meeste los! In hun werkboekjes, schriften, toetsen of op broodtrommelbriefjes schrijven kinderen openhartig hoe gek ze op hun moeder zijn. Zo vertelt een meisje uit groep 3 waarom ze geen reus zou willen zijn: 'Dan kan ik niet meer bij mama op schoot.'

Maar *Mama is mijn helt* staat niet alleen maar vol met liefdesverklaringen. Er is ook plek voor kritische puntjes. Die worden soms subtiel, en soms – hoe zal ik het zeggen – iets minder subtiel geuit.

Want mama's praten soms te hard, zeuren dat je je kamer moet opruimen, of doen ('gadverdamme!') grillworst op je boterham. Ach ja, mama is ook maar een mens!

Zelf kon ik mijn nu en dan iets té bezorgde moeder vroeger echt weleens achter het behang plakken. Toen ik – lang geleden – mist en regen trotseerde en met klasgenoten ging wandelen door de heuvels in Engeland, was ze doodsbang dat ik in een ravijn zou vallen. Ik mocht alleen mee als ik een ontzettend lelijke felrode poncho aan zou trekken; dan konden de reddingswerkers mij in geval van nood tenminste snel vinden.

Tegen alle verwachtingen in heb ik de reis overleefd, en nu, vele jaren later, sluit ik me helemaal aan bij Fenna. Want ook al vouwt ze allang mijn kleren niet meer op, zo lang ik leef staat mijn moeder áltijd voor mij klaar. Zij is mijn enige, echte held!

Ik hoop dat ze – met haar leesbril op – geniet van alle kinderlogica die ik in dit boek verzameld heb. En ik hoop dat talloze andere moeders dat ook doen.

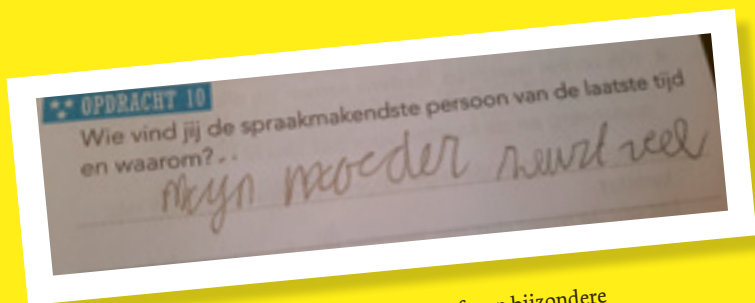
En alle vaders, broertjes, zusjes, opa's, oma's en andere familieleden? Zij krijgen in *Mama is mijn helt* uiteraard wat minder aandacht. Maar zij vinden het vast en zeker net zo leuk om erdoorheen te bladeren.

Veel kijk- en leesplezier!

Mark van der Werf

Laatste waarschuwing!

De moeder van Liese (10 jaar) heeft een bijzondere onderscheiding verdiend.

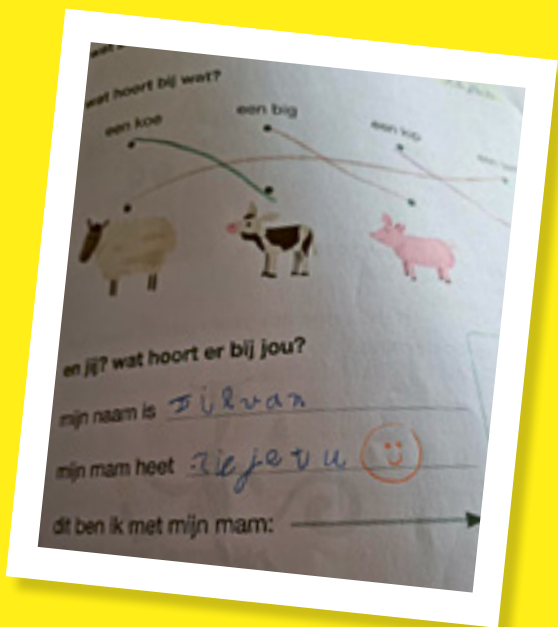
Lieve mama en papa!
Ik ga jullie verlaten.
Omdat ik geen cavia mag.
Ik neem afscheid half 6.
Dan ga ik maar dakloos zijn
groetjes Mara

Mara, 8 jaar, neemt geen halve maatregelen.

Mama is ook maar een mens!

Riëtte, heet de
moeder van deze
leerling. Dat
spreek je zo uit:
Rie-je-tu.

Nikki uit groep 4 heeft deze 'kerstsommen' op geheel eigen wijze opgelost.